

בריסק דלימא. בעירנו שורת מנפת החלי רע זה
כששה שבועות, אך הודות לחמרי
ה' ולהשתדלות בני עירנו הגדולה לא תעשה פה
שמות כבהרבה ערים אחרות אשר פריצה בהם, ואף
אם מספר החולים בעירנו לא מעט הוא, בכ"ז ימעט
מספר הסתים מאד מאד בערך החולים.

עוד בימים הראשונים בפרוץ המחלה בקרב
עירנו השכילו יושביה ליסד ועדים במרבית בתי מדרש
העיר, ומטרתם לפקח כי ימצא מספר אנשים נעורים
בביהמ"ד בכל לילה, להיות נכונים בכל עת להמציא
מזרז ותרופה לחולה ברגע הראשון לחלוט, וכל בני
עירנו משהתחילים בדבר הגדול הזה עפ"י הגורל, גם
סמי הרופה חסין לשהות ולרפואה מונגים בבתי
המדרש האלה בכל לילה ובאחדים מהם גם ביום,
מלבד שני בתי חסין אשר נבנו מכסף הקדה בשני
מקומות בעיר, ושם ימצא כל דורש סיס תמים ביום.
חברת „בקר חולים" הנכבדה הגדילה עוד
לעשות, ובבית מקודחה ישבו תמיד אנשים רבים
מלומדים בכל החלכות המחלה והרפואות, הנכונים
בכל רגע להמציא ישע ותרופה להחולים בכל פנות
העיר בעת ירכ מספר החולים בבית"ה המיוחד לחולי
הח"ר יבדו מהם אנשים לשלוח שמה להיות לעזר
על יד האנשים השכורים הנמצאים בבית"ה המיד, —
שהם מוכות תצאנה מפעולות העדים הנ"ל, כי
מלבד שיצילו חיי נפשות רבות מירדת שחת, בהמצאם
להם בראשית חלותם, מלבד ואת יצלירו להרניע את
לבית יושבי עירנו לכל יפחדו מחמת המגפה, בדעתם,
כי בכל רגע ימצאו אנשים נכונים לגרות מהם מזרז,
ולאו מלתא זומרתא היא בעת המגפה.

עפ"י פקודת מ"ר הנאון ר' חיים סאלאוויצ'י
הי"ו יכינו חסין בכל ביהמ"ד גם ביום השבת ע"י
נכרי. עפ"י מצותו נאסר להממין מאכלים כתנור מע"ש
ליום השבת, וזה כשש שבתות נכרת המשאלאנט
הנעים מצויה תושבי עירנו.

לפני צום הרביעי נדבקו מדעות ממעם הרב
והבר"צ דפה בכל ביהמ"ד, לכל יויד איש לענות
בצום נפשי ביום הצום, ואסור לכל איש לצאת מפתח
ביתו החוצה אליבא דריקנא, — כל בני עירנו שמעו
למצות רבנו, ורק ת"ח אחד אשר מפני כבודו אעלים
את שמו, הוא וכעשרים איש מהמתיוחסים לתלמידיו,
פרשו מן הצבור וישמרו את הצום לכל הזקתו
ומשפטיו. לב כל אנשי עירנו יחללא וישרומם על הת"ח
הזה חירא אלהים כאמת, אך מלאו לבו להוד
להתגודד, ואיך העיו פניו לעבור על מצות רבנו אשר
כל בני עמנו זכלו לסמוך על פסקי דיניו. — לפלגותו
גדולים חקרי לב, היום שמעתי כי גם הוא הביר כבר
אה עותרו, ויודה כי הסביל לעשות.

אתמול נסע רבנו ליבאוה לרחוץ במימי דום
שמה — ישלח לו ה' רפואה שלמה, וישאיר ביד
הבר"צ דפה מדעה להבריו בשמו, כי גם בצום החמישי
הבא אסור להקל במגנת נפשות ולצום, ועוד בלילה
אחר הקינות מותרים כל הנצרכים למי לשחות כפי
הרגלים, ואף אם תעצר המגפה בלה עד העת הריא
אסור לצום, כי יש לראוה פן תפרוץ המחלה שנית
ר"ל. בן שמעתי אני סמיו ועוד רבים אשר דוו
בביתו בעת נסעו.

גם בעירנו התעורר ההמון יחפוץ להוכיל חתן
וכלה עניים אל החופה בחצר מות, אך רבנו ידח
הפריעם מעשות מעשיהם תכל וללא העיל, ולמרות
רצונם נאלצו להוביל את הצמד אשר כחוד, אומן
עני וארוסתו אשר נשתדכו מכבר, אל החופה בחצר
כיהב"ג בנהוג בישראל.